

σφυρί

σφυρί, το, ουσ. [<μσν. σφυρί <μτγν. σφυρίον, υποκορ. του αρχ. ουσ. σφῦρα], το σφυρί·

- *βγάζω στο σφυρί*, εκποιώ σε δημοπρασία, σε πλειστηριασμό, ξεπουλώ σε εξευτελιστική τιμή: «έβγαλε το σπίτι του στο σφυρί, για να στείλει τη γυναίκα του στο εξωτερικό να κάνει μια επείγουσα εγχείρηση». Λέγεται και για αισθήματα: «έβγαλε στο σφυρί την αγάπη μου». (Λαϊκό τραγούδι: **έβγαλα στο σφυρί τα χάνδια και όλα μου τα χτυποκάρδια τα πούλαγα μισοτιμής μα δεν τ' αγόρασε κανείς**). Από την εικόνα του υπαλλήλου που διευθύνει μια δημοπρασία και που χτυπάει το σφυρί του στο τραπέζι κατά την κατοχύρωση της συμφωνίας αγοράς·

- *βγήκε στο σφυρί*, εκποιείται ή εκποιήθηκε σε δημοπρασία, σε πλειστηριασμό, ξεπουλιέται ή ξεπουλήθηκε σε εξευτελιστική τιμή: «χρωστούσε σε διάφορους προμηθευτές του και βγήκε το σπίτι του στο σφυρί, για να πάρουν τα λεφτά τους»·

- *παιδί σφυρί*, βλ. λ. παιδί·

- *σφυρί και δρεπάνι*, βλ. λ. [σφυροδρέπανο](#)·

- *χτυπούν σφυριά τα μηλίγγια μου*, έχω πολύ δυνατό πονοκέφαλο: «φαίνεται πως κάπου την άρπαξα, γιατί χτυπούν σφυριά τα μηλίγγια μου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας